

„Elmondom hát mindenkinek”

Megosztás

Mindenkinek van olyan élménye, öröme, esetleg bánata, amely kikívánkozik belőle, amelyet legszívesebben megosztana mindenkivel. A SZÍVÜGY új rovatában teret kíván adni ezeknek a vallomásoknak. Ezentúl – amennyiben a kezdeményezés értő fülekre és megosztásra kész személyekre talál – minden hónapnak lesz témája, amellyel kapcsolatos gondolatainkat megoszthatjuk a SZÍVÜGY lapjain keresztül.

Az első gondolatokról a **Húsvét öröme**. A megosztásra szánt élményeket, gondolatokat – néhány mondat, vagy néhány oldal terjedelemben – a

megosztas@piliscsabatemplom.hu címre lehet küldeni. A május 4-ig megküldött írások május 7-én fognak megjelenni.

Május 4-én – első csütörtök lévén – 21 órakor, a pilisjászfalui kápolnában szentségi mádást tartunk.

Május 7-én egyházmegyei gyűjtés lesz az alsószentiváni fatimai kegyhely felújítására.

Ez a nap anyák napja is, így az édesanyák külön áldásban fognak részesülni.

Miserend

Klotildliget:

április 30. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
ApCsel 2,14,22-28
1Pét 1,17-21
Lk 24,13-35

május 4. csütörtök 18 óra

május 6. szombat 18 óra

május 7. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
ApCsel 2,14a.36-41
22 1Pét 2,20b-25
Jn 10,1-10

Pilisjászfalu:

május 7. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

április 30. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra
május 5. péntek 17 óra
május 6. szombat 17 óra
május 7. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

Imaszándékunk:

Hálaadás a Megváltásért



A
Klotildligeti
Római Katolikus
Egyházközség hírei

XIII. évf. 18. szám

2017. április 30.

Kereszténynek lenni nem társadalmi státuszt jelent, hanem, hogy Jézushoz hasonlóan engedelmes tanúi leszünk Istennek, vállalva az üldöztetést is – hangzott el az április 27-én reggel, a Szent Márta-ház kápolnájában bemutatott szentmisén.

A Szentlélek tesz minket engedelmes tanúkká

A szentatya az Apostolok cselekedeteiből való szentleckéről (ApCsel 5,27–33) elmélkedett homíliájában. Ahhoz, hogy ezt a történetet megértsük, vissza kell tekintenünk az Egyház születésének első hónapjaira, amikor a közösség növekedett, és sok csoda történt. A nép hitt, de voltak ügyeskedők is, akik karriert akartak csinálni, mint Ananiás és Szafira. Ma is ugyanez történik, mint amikor megvetéssel nézik az emberek, ahogy az apostolokhoz viszik a betegeket – fogalmazott a pápa. Péter, aki nagycsütörtökön félelmében elárulta Jézust, most bátran így válaszol: „Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek.” Péter válasza megérteti velünk, hogy a keresztény az engedelmesség tanúja – mint Jézus, aki megemmisítette önmagát, és az Olajfák hegyén azt mondta az Atyának: „Legyen meg a te akaratod, ne az enyém.”

A keresztény az engedelmesség tanúja, és ha mi nem ezen az úton, nem az engedelmisségben való növekedés útján járunk, akkor nem vagyunk keresztények. Járjunk ezen az úton, az engedelmisség tanúiként, mint Jézus. Ne egy eszme, egy filozófia, egy vállalat, egy bank vagy egy hatalom tanúi, hanem az engedelmisség tanúi legyünk, mint Jézus – hangsúlyozta a szentatya. Ehhez azonban a Szentlélek kegyelmére van szükség. Csak a Szentlélek képes megváltoztatni a szívünket, ő tehet minket az engedelmisség tanúivá. Ez a Lélek műve, és nekünk kérnünk kell, fohászokodnunk kell ezért a kegyelemért: „Atyám, Úr Jézus, küldjétek el nekem Lelketeket, hogy az engedelmisség tanúja legyek, vagyis keresztény.”

A szentleckében olvastuk, milyen következménnyel jár, ha az engedelmisség tanúi leszünk: Pétert – válasza után – meg akarták ölni. Az



„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője Plébános: Szilágyi Szabolcs
 Megjelenik: minden vasárnap ☎ (30) 611-1296
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1. px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

engedelmesség tanúságtétele magával hozza az üldöztetést. Amikor Jézus a nyolc boldogságról beszél, így zárja a felsorolást: „Boldogok, akiket az igazságért üldöznek: övék a mennyek országa” [Mt 5,10]. A keresztet nem lehet elvenni egy keresztény életéből. A keresztény élete nem társadalmi státusz, nem lelkeségi életmód, amely jóvá vagy kicsit jobbá tesz minket. Ez nem elég. A keresztény élete az engedelmességben megnyilvánuló tanúságtétel, és ez az élet tele van rágalommal, szóbeszéddel, üldöztetéssel – figyelmeztetett a szentatyja.

Maradj velünk, mert esteledik...

Lukács evangélista leírása az emmauszi tanítványokról egyedülálló a feltámadási beszámoló között. Már azért is szokatlan, mert Jézus nem az apostoloknak, hanem két tanítványnak mutatja magát, akik otthagyták a jeruzsálemi apostoli közösséget, leverten bandukoltak hazafelé, és talán emiatt is „látásukban akadályozva voltak”. Vágyódnak Isten után, lelkesedünk, majd kiábrándulunk, és még a helyet, a közösséget is elhagyjuk, csak hogy mihamarább napirendre térjünk. Csalódunk elvárásokban, egyházi személyekben, intézményben és törvényekben, a feltámadt Jézus ilyenkor sehol... Bár jártunk hittanórára, forgattuk a Bibliát, még az ünnepek is lelkesítenek néha, de nem eléggé. És miközben kudarcaink színhelyéről távolodnánk, hozzánk szegődik egy idegen, egy jó barát, egy családtag személyében, akit igazából nem is ismerünk. De ha hagyni kezdjük,

Ahhoz, hogy Jézushoz hasonlóan az engedelmesség tanúi legyünk, imádkoznunk kell. Be kell ismernünk, hogy bűnösök vagyunk, hogy szívünk tele van világiassággal, és kérnünk kell Istentől a kegyelmet, hogy az engedelmesség tanúi legyünk. Kérnünk kell a kegyelmet, hogy ne ijedjünk meg, amikor üldöznek minket, amikor rágalmaznak, mert az Úr azt mondta, hogy amikor ítélőszék elé kerülünk, a Szentlélek fogja megmondani, mit válaszoljunk – buzdított Ferenc pápa.

Forrás: Vatikáni Rádió

a vasárnapi eukarisztiában megtapasztalták a feltámadt Jézust. A közös asztal mellett ma is feltörök az írások pecsétje. Az Ige szolgálata előkészít, felnyitja lelki szemünket, hogy a kenyér szentségében felismerjük, és táplálékká fogadjuk.

Csakugyan feltámadt az Úr! Velünk van életünk legváratlanabb helyzetében is. Ahogyan Sulyok Elemér frappánsan megfogalmazza:

Ami a két tanítvánnyal az emmauszi

úton történik, az minden keresztnyel megesik... Talán nem is egyszer, hanem többször is... A két tanítvány szituációja mindazoké, akik még nem nyerték el a hit kegyelmét, de már útban vannak feléje. Mindazoké, akik ismerik a tényeket, csak éppen mélyebb értelmét nem látják.

Ha keressük az igazságot, emmauszi utunkon hozzánk szegődik.

Forrás: peterpater.com

„Nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak és úgy menni be az ő dicsőségébe? És elkezdvén Mózesen és mind a prófétákon, fejtegeté mind, amik az írásban felőle szóltanak.” Isten Messiását másképp gondolta el, mint ti; szóval: Isten gondolatai nem a ti gondolataitok. Az ő alakján oly vonások is vannak, melyeket ti szívesen feledtek, az önmegtágadás és a szenvedés; de hát nem nektek van igazatok, hanem neki. Hányszor leledzünk mi is e hibában! Azt gondoljuk, hogy az evangélium csak vigaszt helyez kilátásba s áldozatot nem kér. Ha Jézus a szenvedés útján ment be dicsőségébe, nem kell-e nekem is ez úton, az ő útján járnom? Tépjük már egyszer szét az öntudatlanság káprázatát; állj lábaidra – mondja a próféta – s beszélj s tégy, mint férfias lélekhez illik!

„És elérkezének a helységhez, ahová mennek vala és ő tovább látszék tartani. De kényszeríték őt mondván: Maradj velünk, mert esteledik és már hanyatlik a nap. És betére velök.” Jézus úgy tett, mintha tovább akart volna menni,

pedig szíve vonzotta, hogy őket a legnagyobb kegyelemben részesítse; kívánta mindazonáltal, hogy ez a nagy kegyelem alázatos kérelemnek legyen a jutalma; akarta, hogy kérjék: Maradj velünk!

Üdvözítőnk vágya, hogy velünk lehessen s lelkünkben lakozhassék. El akar minket halmozni kegyelmének áldásával, de kívánja, hogy kérjük a kegyelmet s forró imáinkkal tartóztassuk őt magunknál. Sokszor azért vagyunk leverték, mert nem iparkodunk eléggé buzgón imáinkkal Jézust magunknál tartóztatni. Ne viseltessünk csak passzíve; tegyünk! Vizsgáljuk meg magunkat, vajon van-e forró óhajunk az Üdvözítő kegyelme után? Ha azt találunk, hogy nincs, kérjük buzgón; kérjük, hogy maradjon mindig velünk, kívált amidőn a kísértések felhői tornyosulnak fejünk fölött, mikor a kétely és a szenvedés éjszakája borul reánk, de legfőképpen halálunk óráján. „Maradj velünk, mert esteledik és már hanyatlik a nap.”

(Prohászka: ÖM, 7:370; 124)